

Theater aan Zee focust op **JONG THEATER WERK**. Wat je op het festival aantreft, is een zorgvuldig geselecteerd aanbod van voorstellingen van de theaterscholen in Vlaanderen en Nederland, en projecten van jonge makers. Al deze voorstellingen zijn sowieso genomineerd voor de vier theaterprijzen ■ **Een rozenstruik op het graf van God** is de titel

van de monoloog van Stefaan Van Brabant, laatstejaarsstudent Kleinkunst aan Studio Herman Teirlinck. Hij schreef een beklijvende, confronterende maar vaak hilarische vertelling over 'de vervreemding van het ik'. Hoewel wanhoop en verdriet nooit ver weg zijn, ontbreekt de relativerende kracht van de ironie niet. Een rozenstruik... is "zoals een kop warme chocolademelk op een winteravond." *Do 2/08, Post-T, Boxen, 16 uur* ■ **Béliand en Gadamé** is werk van Kaat Hellings, eveneens van Studio Herman Teirlinck (kleinkunst). Zij staat garant voor een uur durende "nieuwe middeleeuwse monoloog". Meer wil ze er niet over kwijt. *Do 2/08, Post-T, Boxen, 20 uur* ■ Steven Beersmans en Maartje Siebelink (Lemmensinstituut, Woord) geven zich bloot in **Witz**, de wervelende jubileumshow van het beroemde duo Louk & Mimi, dat intussen 25 jaar op de planken staan. Zij waren het die jaren geleden een nieuwe wind lieten blazen door de wereld van de showbiz en het variété. "Breng eens een zonnetje onder de mensen" is één van hun motto's. *Do 2/08, Post-T, Boxen om 23 uur* ■ Met **Gelijkgestemde zielen**, een tekst van Geertrui Daem, gingen Yen Dewachter en Lin van Mierlo aan de slag voor een eindexamen woordkunst. Tuur De Weert regisseerde. Over Pierre, die vertelt dat zijn vrouw Sonja hem niet begrijpt. En over Wouter en Josianne: de reis naar Duitsland met de tent was op voorhand al een mislukking. *Do 2/08, Post-T, Grote Zaal, 21.30 uur* ■ **Mouchette** (Arne Sierens) gaat over Colette, een meisje van 14, en een nogal raar heerschap, Arsène. L'amour speelt niet alleen tussen leeftijdsgenoten, maar ook tussen de oude Arsène en het jonge meisje. Wine Dirickx en Bert Haelvoet (Studio Herman Teirlinck) staan op scène, de regie is van Marijke Pinoy. *Do 2/08, Post-T, Kleine Zaal, 20 uur* ■ **VHS** is een zelfgeschreven stuk van Roy Aernouts, Jeroen Van Dyck en Rik Van Geel - respectievelijk de babysit, de psychopaat en de huisbaas. De studenten kleinkunst van Studio Herman Teirlinck zijn de drie mannen samen, wie zijn ze en wat doen ze? *Za 4/08, Post-T, Kleine Zaal, om 23 uur* ■ Het locatieproject **Big Bungalow** van Karolien De Beck en Kristien De Proost verwijst naar de populaire TV-peepshow Big Brother. De intieme voorstelling speelt zich af in een bungalowtent waar twee vrouwen wachten op Roger. Ze trachten de tijd te doden, maar de grote vraag is of Roger al dan niet komt. Voyeurs zijn welkom. *Do 2/08, vr 3/08, vertrek Post-T, 14 uur* ■ **Slovo Kon** van Casa Liberia is een absurde muziektheatervoorstelling. De achtkoppige groep speelt op locatie. Het thema is de ontwikkeling van de mens in het algemeen en zijn individuele uiteenzetting met het moderne leven in het bijzonder. Verwarring, hilariteit, rock en roll, een gekloonde jongensgroep, dictatuur en succes zijn de ingrediënten. *Do 2/08, vertrek aan Post-T, 21 uur* ■ **Santa Cornelia met haar poes** van Sarah Moeremans en Benny Claessens (Studio Herman Teirlinck) is speciaal gecreëerd voor TaZ. Op scène ontspint zich een dialoog tussen moeder en zoon. Zij is 54, ex-Damart-model en pensioengerechtigd. Hij is 39, werkloos en draait plaatjes voor hun eigen Radio Mimosa. De twee jagen elkaar voortdurend in de gordijnen, maar kunnen toch moeilijk zonder elkaar. De teksten schreven ze zelf, maar ze lieten zich inspireren door Arne Sierens, ABBA, Büchner, Carver... *Do 2/08, vr 3/08 en za 4/08, gewezen theater Malpertuis, om 20.30 uur. Routebeschrijving: Post-T, Leopold II-laan, richting Mercator, rechtsaf in de Beernaertstraat, dan vijfde straat links: J. Peurquetstraat in tot aan de ABVV-vlaggen.*

TWEDE TAZ-MUURTJE GESNEUVELD

Er lijkt haast kwaad opzet in het spel. Nadat enkele dagen geleden het TaZ-muurtje aan Café Koer sneuvelde, ging deze middag ook het muurtje aan het Zottekot tegen de vlakke. Een anonieme tipgever meldde dat het 'wellicht een gevolg is van een camion die aan het manoeuvreren was op de dijk' - ze zijn daar immers een tribune op het strand aan het bouwen. Wordt misschien (hopelijk niet, eigenlijk) vervolgd.

ONTDEK JE PLEKJE IN OOSTENDE

Mee met de Stadsnomaden

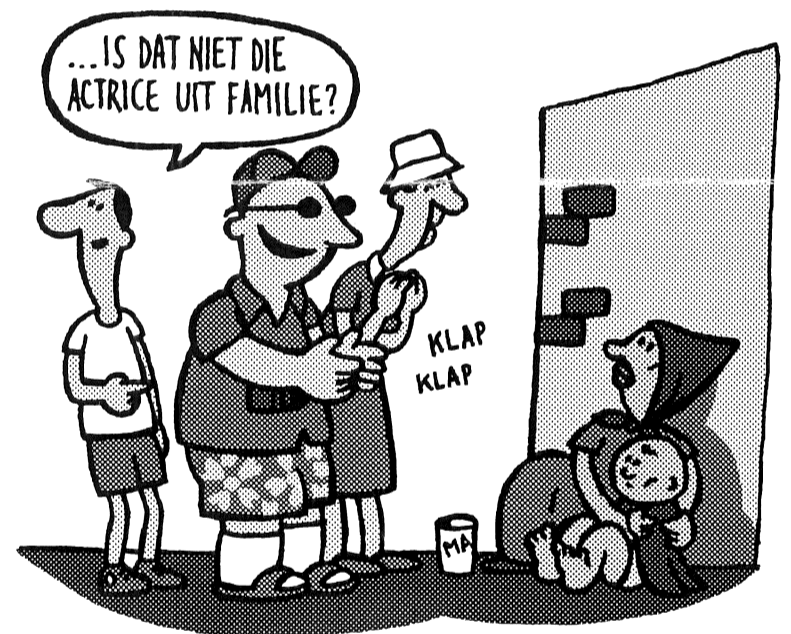
Stadsnomaden, een onderdeel van Jong Theater Werk, was nog voor de start van het festival helemaal uitverkocht. Logisch, want het is een aantrekkelijke formule. *Stadsnomaden* bundelt korte voorstellingen, die zich afspelen op verschillende locaties in Oostende - locaties die je anders niet zo gauw te zien krijgt. Als toeschouwer/toerist maak je deel uit van een kleine karavaan die op drie plekken halt houdt voor vertier ende verstrooiing.

Niets zo schoon als waanzin was de eerste halte op het traject, ergens in een naar oud, turnzweet ruikend en zaaltje van het Onze-Lieve-Vrouwcollege. Acteurs Bruno Vanden Broecke, Raven Ruell en Nico Sturm hadden zich door de festivalleiding laten overhalen om in allerijl een performance in elkaar te boksen, ter vervanging van *De Presidentes*. Een koud kunstje voor deze doorgewinterde entertainers. Ze hadden, zo wisten ze met een pokerface te melden, zelfs twee shows klaargestoomd: een voorbereide versie en één waarbij ze zichzelf carte blanche gaven. Het publiek koos voor de laatste optie, al hebben we zware vermoedens dat dit totaal geen verschil uitmaakte. Bruno, de gebaarde festivalbard, beet de spits af met een liefdesliedje ter ere van ene Mieke, naar wie hij als puber zo hevig had gesmacht. Nico begeleidde met ritmisch getouwtrek aan de coulissen. Raven zette er een tandje bij met een vurige voordracht van het gedicht *José*. Nico kwam, naar eigen zeggen als enige, met een echt-niet-voorbereide act: een verhaaltje over een liefdesbrief die hij had gerecupereerd voor een examenvoorstelling aan de Toneelschool. Waarna de bard afsloot met - alweer - een hartverwarmend liefdeslied.

Nog duizelig van de wenteltrap, kregen we een stukje teksttheater voorgeschoteld, ergens hoog in de toren van het Feest- en Kultuurpaleis. RITS-studenten Karolien De Bleser en Jan Bollen brachten een fragment uit *White Out* van Paul Pourveur. De titel verwijst naar visueel effect dat voorkomt na hevige sneeuwval, waardoor het onderscheid tussen hemel en aarde niet meer waar te nemen valt. Niets dan onmetelijk wit: men zou zich voor minder verloren voelen.

Dit is ook de gemoedstoestand van de twee personages, een man en een vrouw, die elkaar in de dichte mist tegen het lijf lopen en even iemand anders worden, tot de mist weer optrekt. De kale, nauwe torenkamer leende zich wonderwel voor dit soort intimiteit.

Laatste halte op het parcours was een leegstaand pand voorbij het stadspark, in een kamer die door de onrime hoort iets huiselijks had. Op een stoel, een jonge man - acteur Benjamin de Wit - in brave, doordeweekse vrouwenkleren. Tergend traag, hakkelend, naar woorden happend, vertelt deze 'vrouw' over haar leven, wat haar raakt, wat ze denkt en voelt. Ze doet het moeizaam en onsamenhangend en je weet: er is iets mis met haar. Hoewel haar ziekte nooit wordt benoemd, is ze er onmiskenbaar door getekend. Naarmate de monoloog, getiteld *Geen kritiek* vordert raak je helemaal de draad kwijt en rest er alleen het roerende beeld van deze kwetsbare en gekwetste vrouw. Geen kritiek.

OP STAP OP TAZ (5)

Ogen alles

In deze column gaat onze jongste reporter, Fauve, op zoek naar de ziel van Theater aan Zee.

Woensdag, 18 uur, Feest- en Kultuurpaleis. De deuren van de zaal waar het publiek voor *Ogen alles* (Bronks) mag plaatsnemen, zwaaien eindelijk open. Maar al snel begrijp je waarom deze pas opengaan op het moment dat de voorstelling begint en niet pakweg vijf minuten eerder zoals gewoonlijk. Bij het binnenkomen krijgt men op het podium een gigantisch testbeeld te zien op videoscherm. Mét bijpassend geluid; u weet wel: zo'n hoge en uiterst vervelende pieptoon. Ook al krijgt dit beeld passende uitleg in het begin van de voorstelling, toch snap ik nog steeds niet waarom men het geluid zolang aanhoudt. Misschien wil men het publiek eerst quasi doof maken omdat men dan des te meer de functie van ogen inziet, maar dat vind ik nogal drastisch. Ik sta op het punt de zaal terug uit te rennen om me van de pijn aan mijn oren te verlossen, als de voorstelling van start gaat. Acteur Dimitri Leue breekt snel het ijs door het publiek een mop te laten vertellen en voegt er zelf nog één aan toe. Het publiek, ook al bestaat dit voor het merendeel uit volwassenen, werkt uiterst actief mee aan de voorstelling. Ik vraag me af hoe dit komt. Misschien door de professionele uitstraling van de acteur? Of misschien door de ontspannen sfeer die een kindervoorstelling met zich meebrengt. Feit is dat de medewerking hier als vanzelfsprekend gaat en jammer genoeg pijnlijk ontbreekt bij enkele voorstellingen uit het Jong Theater Werk, zoals *Vluchtdier* en *Een rozenstruik op het graf van God*. Ik vind het neigen naar het zielige hoe de acteurs daar vragen blijven stellen aan het publiek en er dan toch telkens zélf moeten op antwoorden. Misschien ligt het ook wel aan het tempo van een tekst. Zou het kunnen dat naarmate een voorstelling sneller verloopt het publiek ook actiever wordt? Op dit festival schuilt in elk geval een zekere waarheid in deze redenering. De voorstellingen *Witz* en *Tragiek van de anderman* (beiden ook JTW) vuren aan een snel tempo sketches en acts op. Ze laten het publiek net de tijd om een lachsalvo af te steken en dan brengen ze al weer iets nieuws. En dit werkt. Want beide voorstellingen krijgen het publiek laaiend enthousiast terwijl de inhoud op zich niet veel voorstelt. Misschien moet men leren keuzes maken: of men brengt een mooie, poëtische of diepzinnige tekst (*Vluchtdier* en *Rozenstruik*) en laat het publiek die rustig verwerken. Of men brengt heel luchtige dingen en laat het publiek zó actief meewerken dat het ook het slappe aanvaardt.

Aan de andere kant is het juist het niet maken van deze keuze wat mij zo aangetrokken heeft bij *Ogen alles*. Hierin worden heel rake dingen - zij het op een sterk vereenvoudigde wijze - verteld. Deze worden nog aangevuld met prachtige staaltjes van pianokunst en (soms ietwat akelige) video-beelden. Toch weet Leue de sfeer heel ontspannen te houden. Wanneer een vrijwilliger uit het publiek gevraagd wordt, springt een volwassen vrouw gezwind het podium op om een kinderspelletje te spelen. Alleen na de voorstelling krijg ik een minder prettig gevoel. Het laaiend enthousiaste publiek wil de acteur en z'n pianist een daverend applaus geven. Wanneer ze hen echter voor de derde keer willen laten terugkeren, als blijk van hun erkenning, floept het licht bruusk aan en blijft de komst van de performers uit. De meeste toeschouwers breken hun applaus aarzelend af, behalve een koppig jong koppeltje vóór mij. Na een twintigtal seconden kijken echter ook zij elkaar vrugend aan en, beseffend dat hun eenzame applaus maar zielig overkomt, laten ze hun handen in de schoot neerploffen. Ik vraag me nog altijd af welk motief er achter het niet terugkomen schuilgaat. Weten deze professionele makers al lang dat ze goed zijn en hebben ze geen nood meer aan erkenning van een publiek? Of is het oprechte bescheidenheid die hen achter de gordijnen houdt?

Fauve L.

Met: Dimitri Leue en Toon Offeciërs (piano)

Plaats: het Feest- en Kultuurpaleis

Data: vandaag om 15 en 18 uur

WAAROM DE THEE NIET MOCHT KOMEN...

Hoe zou de voorstelling *Tik* gisteravond in De Illusie verlopen zijn? Zou het dienblad met kopjes thee, in tegenstelling tot de voorstelling van dinsdagavond, wel naar beneden gekomen zijn - in plaats van ergens tussen hemel en aarde te blijven hangen tot afgrijzen van de drie acteurs? In de Tazette van gistermiddag werd bericht over dit 'mankementje' van de avond voordien, maar wat blijkt: het dienblad met kopjes thee mócht helemaal niet all the way naar beneden komen en op het tafelblad bij de *Drie zusters* van Tsjechov belanden. Het 'mankementje' was immers opgenomen in de regie van Craig Weston, en dat niet eens als gevolg van een écht mankementje tijdens een repetitie of zo. Het werd gewoon beslist en wellicht zal dat ongeveer zo gegaan zijn... Zegt de regisseur: "We gaan het publiek lekker in de war brengen door het te doen denken dat het kabeetje hapert. Ha ha ha." Waarop een Konijn zal hebben geantwoord: "Tof. Dan doen wij alsof we onze tekst vergeten zijn. Ho ho ho." Waarop nog een ander Konijn repliceert: "O ja. Dat wordt lachen. Hi hi hi." Waarop het laatste Konijn, over de grond rollend van het lachen, uitbrult: "Stel je voor: zo'n dienblad dat in de lucht blijft hangen... Woehaaaa." Het moet gezegd, heren van Gordijnen voor Konijnen, mede door jullie overtuigende mimiek en slappe lach op scène hebben jullie heel wat toeschouwers voor het lapje gehouden, onder wie ook de Tazette-verslaggever dinsdagavond in De Illusie. We zijn ondertussen heel zeker dat het dienblad ook gisteravond bleef 'haperen', opnieuw gevolgd door een gestameld "Nu ja..." Hulde dus aan vier snoodaards en de handjes op elkaar: klapklapklapklapklapperdeklapklap.

TWEE IS SOMS AL TE VEEL

Santa Cornelia met haar poes

In het vroegere theater Malpertuis resideren twee studenten van Studio Herman Teirlinck in Antwerpen. Speciaal voor Theater aan Zee maakten Sarah Moeremans en Benny Claessens de voorstelling *Santa Cornelia met haar poes*, een productie geïnspireerd door teksten van onder anderen Arne Sierens, Büchner, Raymond Carver en, jawel, ABBA. 'Geïnspireerd' maar niet 'gebaseerd', want de acteurs schreven zelf het grootste deel van de dialoog. Die ontspint zich tussen een moeder en haar volwassen zoon en staat bol van de emotionele conflicten. Zij is 54, een voormalig fotomodel en scherp van tong. Hij is 39, werkloos, het gevolg van een onrijpe relatie en slachtoffer van meerdere jeugdtrauma's. Samen wonen ze in een appartement voor één persoon en brengen ze de dagen door met elkaar de muren op te jagen, want hoewel moeder en zoon moeilijk zonder elkaar kunnen, valt het samenleven hen zwaar. Gelukkig is er de muziek van Charles Aznavour, die met zijn bitterzoete chansons - de zoon draait plaatjes voor Radio Mimosa - de soundtrack levert voor een potje getouwtrek met de navelstreng.

Acteurs: Sarah Moeremans en Benny Claessens
Plaats: in ex-theater Malpertuis
Data: van ma 30/7 tot en met za 4/8, telkens van 20.30 tot 21.30 uur

Routebeschrijving: Post-T, Leopold II-laan, richting Mercator, rechtsaf in de Beernaertstraat, dan vijfde straat links: J. Peurquaetstraat in tot aan de ABVV-vlaggen.

WIJZIGINGEN

Slijk van Santé Publique op vr 3/08 en za 4/08 om 16.30 en niet om 16 uur

UITVERKOCHT

Een goeie rede van Toneelhuis/Studio Tokio op do 2/08 om 22 uur
Olivetti 82 met Bob De Moor op vr 3/08 om 21.30 uur
De Vrouw van de Zee van Weg naar vismijn op do 2/08 t.e.m. za 4/08 om 21 uur
Stadsnomaden do 2/08 t.e.m. za 4/08 om 15.30 en 21.30 uur
 Stand-up comedy: **Tante Tiet** op do 2/08 om 22 uur, **One-night-stand** op vr 3/08 om 22 uur
Regent en regentes van Eric De Volder op do 2/08 om 18 uur
In den beginne... Squirrels van Cie de Koe op do 2/08 en vr 3/08 om 19 uur
Altijd 't zelfde van DitoDito op do 2/08 t.e.m. za 4/08 om 21 uur
La Traviata op do 2/08 om 20 uur
Variatio 31 van Circum Circo op vr 3/08 om 20 uur
Hommage à Brel van Filip Jordens op vr 3/08 en za 4/08 om 20.30 uur
Maurice met Steph Goossens op za 4/08 om 14 uur
Hakken van Toneelhuis en Studio Tokio op za 4/08 om 19 en 22 uur
 Finale TaZ **stand-up comedy concours** op za 4/08 om 20 uur

EXTRA VOORSTELLING

Slovo Klon van Casa Liberia op do 2/08 om 15 uur op het pleintje aan 'de Drie Gapers'

AGENDA
DONDERDAG 02.08
 reservatie: 059-70 11 99

	14.00 u.	15.00 u.	15.30 u.	16.00 u.	17.00 u.	18.00 u.	19.00 u.	20.00 u.	20.30 u.	21.00 u.
BOXEN POST-T				Een rozenstruik op het graf van God'				Béliand en Gadomé'		
LOKETTENZAAL POST-T	Tento Peter Dewindt & Eric De Volder (tot 16 u.) + 'Big Bungalow'									'Slovo Klon'
KLEINE ZAAL POST-T								'Mouchette'		
GROTE ZAAL POST-T						Regent en Regentes'				
TONEELZAAL FEEST- EN KULTUURPALEIS		'Ogen alles'				'Ogen alles'				
BINNENPLEIN FEEST- EN KULTUURPALEIS			Vertrek Stadsnomaden							
LUSTERZAAL FEEST- EN KULTUURPALEIS									'Van den Duivel bezeten'	
FORT NAPOLEON	Fototent 'JONG' van Kris Dewitte (tot 18 u.)									
DE ILLUSIE	'Caramia'						In den beginne... Squirrels'			
LEOPOLDPARK		'Variatio 31'				'Boempatat'		'Variatio 31'		
THEATERBOOT IMKE-C						'Voor u geknipt'				
VARIETETHEATER								TaZ stand-up comedy concours		
CINE RIALTO						Kortfilms			'The General'	
BOX 38									'Le sens de l'amour' en 'De-Relict'	
EX-MALPERTUIS									'Santa Cornelia met haar poes'	
VOORMALIG CAFE ZOTTEKOT										'De vrouw van de zee'
DIVERSE LOCATIES	'InSpinZie' (Zeedijk) + PAF	Extra: 'Slovo Klon' (aan 'de Drie Gapers')			'InSpinZie' (Zeedijk)			'La traviata' (Venetiaanse panderijen)		'Altijd 't zelfde' (ontbijtzaal Polaris)

= uitverkochte voorstelling

Deze dagagenda is niet volledig, voor het avondprogramma verwijzen we naar de avondeditie.

COLOFON

REDACTIE: Mieke Versyp, Nele Roels, Steven Heene en Fauve Lybaert
AGENDA: Wendy Vercauteren
LAY-OUT: Trien Pauwels

CARTOONS: Pieter De Poortere
SUGGESTIES voor de Tazette zijn welkom via e-mail: theateraanzee@yucm.be

Tazette wordt gedrukt op Turbocopy, 80gr., geleverd door **GREPAPIER**, 9880 Aalter

